

Sygn. akt: I C 1347/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz – Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2017 roku w Szczytnie,

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.,

przeciwko D. R.,

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1347/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. w pozwie złożonym w dniu 17 maja 2016 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko D. R. domagał się zasądzenia kwoty 383,16 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że kwota objętą żądaniem pozwu stanowi wierzytelność, którą powód nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 30 września 2014 roku wynikającą z zawartej przez pozwanego z (...) S.A. V. (...) w W. umowy ubezpieczenia dotyczącej pojazdu D. (...). (...)o nr rej. (...). W związku z zawartą umową pozwanemu została wydana polisa potwierdzająca warunki ubezpieczenia, okres ubezpieczenia oraz wysokość składki ubezpieczenia i warunki jej zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, gdyż nie uiścił składki ubezpieczenia wynikającej z zawartej umowy, której termin wymagalności był ustalony na dzień 8 sierpnia 2013 roku. Powód twierdził, że na kwotę dochodzoną w postępowaniu składały się kwoty: 312 złotych tytułem niezapłaconej składki wynikającej z polisy nr (...) oraz 71,16 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za okres od dnia następnego po dniu wymagalności składki tj. od 9 sierpnia 2013 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu tj. 16 maja 2016 roku.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 24 czerwca 2016 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu, aby w ciągu 2 tygodni od doręczenia nakazu zapłaty zapłacił powodowi kwotę łączną 383,16 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 17 maja 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw do sądu (sygn. akt VI Nc-e 782799/16)

Pozwany D. R. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa, podnosząc jednocześnie, iż samochód objęty wskazaną w pozwie umową został przez niego sprzedany.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2016 roku stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Szczytnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

A. G. dnia 10 czerwca 2013 roku zawarła z (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu na okres 12 miesięcy tj. od 10 czerwca 2013 roku do 9 czerwca 2014 roku. Przedmiotem tej umowy był pojazd D. (...). MR' 96 o nr rej. (...). Zgodnie z zawartą umową A. G. zobowiązana była do zapłaty składki w łącznej wysokości 625 złotych w dwóch ratach: I rata 313 złotych, II rata 312 złotych.

(dowód: wniosek o ubezpieczenie pojazdu k. 31-32, polisa typ: (...) nr (...) k. 35-36)

Powód (...) Spółka Akcyjna w (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. w dniu 30 września 2014 roku zawarły umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności pieniężne wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych OC zawartych przez (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. z dłużnikami. Wierzytelności objęte umową sprzedaży wierzytelności miały być szczegółowo oznaczone w załączniku nr 2 do umowy (sporządzonym na płycie CD oraz w formie papierowego Wykazu Wierzytelności). Załącznik nr 2 do umowy stanowić miał wykaz jednostkowych wierzytelności zawierający imię i nazwisko dłużnika, PESEL lub Regon, adres, tytuł zadłużenia, numer polisy potwierdzającej zawarcie umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC, datę zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC, okres odpowiedzialności, datę płatności raty składki (datę powstania zadłużenia wraz ze wskazaniem okresu za jaki zbywca naliczył odsetki ustawowe), wysokość zaległej raty składki pozostałej do zapłaty, informacje o ubezpieczonym pojeździe (marka, typ/model, numer rejestracyjny (...)) (§ 3 ust. 4 umowy)

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 40-43)

Dnia 19 listopada 2014 roku sporządzono adresowane do pozwanego zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych potwierdzonej polisą nr (...) oraz wezwanie do zapłaty kwoty 364,12 złotych, w którym wskazano kwotę wynikającą z polisy – 312 złotych, odsetki – 52,12 złotych oraz termin płatności 8 sierpnia 2013 roku.

(dowód: zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k. 39, wezwanie do zapłaty k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl przepisu art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Podstawą prawną żądania pozwu był również art. 805 §1 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przelew wierzytelności jest umową, z mocy której wierzyciel przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok SN z dnia 5 września 2001 r. I CKN 379/00).

W realiach niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała okoliczność wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanego wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Zgodnie z art. 509 k.c., aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność.

Ciężar udowodnienia faktu, spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Ze względu na powyższą zasadę dotyczącą ciężaru dowodu, według art. 232 k.p.c. strona w postępowaniu sądowym jest zobowiązana wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie jej twierdzeń. Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że w świetle zasady wyrażonej w art. 6 k.c. na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela (wyrok SN z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06). Przypomnieć w tym miejscu wypada, że pozwany składając sprzeciw od nakazu zapłaty zakwestionował okoliczności faktyczne wskazane w pozwie. Tak więc strona powodowa twierdząc, że nabyła roszczenie względem pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności obowiązana była wykazać istnienie wierzytelności, w tym jej wysokość oraz jej zbycie na rzecz powoda przez wierzyciela pierwotnego. W ocenie Sądu powód nie zaoferował żadnego wiarygodnego dowodu na okoliczność przelewu przedmiotowej wierzytelności, jak również dowodu wskazującego, aby wierzytelność przez niego wskazana przysługiwała (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. w stosunku do pozwanego.

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda i (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. w dniu 30 września 2014 roku umowy sprzedaży wierzytelności. Powodowi nie udało się jednak wykazać i udowodnić, że na podstawie tej umowy nabył wierzytelność względem pozwanego w kwocie dochodzonej pozwem. Z umowy przelewu wierzytelności nie wynika, by jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. względem pozwanego w kwocie 383,16 złotych.

Zgodnie z zawartą umową sprzedaży wierzytelności jej przedmiotem były wierzytelności ujęte w Załączniku nr 2. Powód załącznika tego nie przedłożył. Do pozwu dołączył zaś wniosek o ubezpieczenie pojazdu oraz polisę nr (...) potwierdzająca zawarcie w dniu 10 czerwca 2013 roku umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu D. (...). MR' 96 o nr rej. (...), przy czym stroną tej umowy nie był pozwany a A. G.. W oparciu o dokumenty załączone przez powoda nie sposób stwierdzić czy, a jeśli tak to w jakim okresie pozwany był właścicielem pojazdu D. (...). MR' 96 o nr rej. (...) i tym samym zobowiązany do zapłaty składki OC. Tak więc strona powodowa nie wykazała, że nabyła wierzytelności wobec pozwanego Tym samym powód nie wykazał istnienia legitymacji procesowej, jak i istnienia wierzytelności objętej żądaniem pozwu, co musiało skutkować oddaleniem powództwa.

Podkreślić należy, że powód swą legitymację do występowania w niniejszym procesie wywodzi z faktu nabycia wierzytelności. Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że doszło do przelewu konkretnej wierzytelności. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być nadto w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową. Strona powodowa obowiązkowi temu nie sprostała. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 6 k.c. powództwo oddalił.

ZARZĄDZENIE

(...),

(...),

(...)

S., 6 marca 2017 roku